

Ավետիք Իսահակյան

Ձյուն է գալիս ու թախծալիր

Ձյուն է գալիս ու թախծալիր
Ծածկում դաշտերն ամայի. –
Քնքո՛ւշ, քնքուշ ինձ սիրեիր,
Ու նոր մեռած լինեի ...

Հեկեկայի սրտիս սրտում
Անունդ անո՛ւշ ու աղվոր.
Ու ձյունը գար մե՛ղմ ու տրտո՛ւմ,
Ծածկեր շիրիմս հեռավոր ...

1913
Ժրնս